

Борис Пастернак

Щом в лирата като към
лабиринт...

Щом в лирата като към лабиринт
очите на поетите се взрат
наляво ще се ширне Инд
а по-надясно ще струи Ефрат.

А по средата между двете
със страшна простота
Едем от легендата известен
ще вие стволеста снага.

Над пришълеца той ще израсте
ще му прошепне: Сине!
Аз с историческо лице
в рода на стожерите съм преминал.

Аз светлина съм. И съм знаменит
с това, че сянката е част от мен.
Аз съм живота земен – и зенит,
И негов първи ден.

КРАЙ

© 1913 Борис Пастернак
© 2002 Илиана Илиева, превод от руски

Борис Пастернак
Когда за лиры лабиринт..., 1913

Източник: <http://liternet.bg/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8351>]